

NOTE DE STUDIU

1 TESALONICENI

Schita cărții

Scriitorul: Pavel

Data: AD 52-53

Locul: Tesalonic era o colonie romană foarte importantă în viața Imperiului Roman. Era situată la 100 de mile vest de Filipi și la 200 de mile nord de Atena. Era orașul cel mai important din Macedonia, lucru afirmat și de Cicero: "Tesalonic este inima imperiului."

Inițial se numea Terma datorită izvoarelor termale de acolo. În anul 316 î.H. Casandru (care l-a succedat pe Alexandru cel Mare la tron) a pus numele orașului Tesalonic, în memoria soției lui, soră vitregă cu Alexandru cel Mare. Orașul există și astăzi sub numele de Salonic.

Biserica din Tesalonic era o biserică model, dată ca exemplu de Pavel în epistola sa către corinteni (vezi 1 Tesaloniceni 1:7; 2Corinteni 8:1-5).

Prilejul cu care a fost scrisă:

A fost prima epistolă scrisă de Pavel, fiind trimisă din Atena sau, mai degrabă, din Corint, în timpul celei de-a doua călătorii misionare a apostolului. Pavel fusese nevoit să părăsească orașul Tesalonic în grabă, datorită împotrivirii față de lucrarea sa de răspândire a Evangheliei. Dușmanul l-a urmărit până în Berea, de unde Pavel a fost din nou nevoit să plece în grabă. I-a lăsat pe Timotei și pe Sila în Berea, iar el a plecat la Atena. Timotei îi adusese vești despre biserica din Tesalonic (1 Tesaloniceni 3:6), precum și întrebări pe care credincioșii de acolo l le adresau apostolului.

Tema:

Deși Pavel se găsea în oraș de mai puțin de o lună (Faptele Apostolilor 17:2), el a găsit timp să explice credincioșilor mai toate doctrinele importante ale Bisericii. Printre acestea se găsea și doctrina privitoare la a doua venire a lui Hristos. După spusele apostolului, acest adevăr a fost înțeles de către credincioși. Faza din cadrul acestui eveniment pe care Pavel a pus un accent mai mare a fost venirea lui Hristos pentru credincioși. A doua venire a lui Hristos pentru a-și lua Biserica este o mângâiere pentru ai Săi (1 Tes.4:18). Acest aspect este complet diferit de venirea Lui în slavă pentru a-și întemeia împărăția și a sfârși cu nelegiuirea. Acea venire a Domnului va avea însușiri catastrofice și cataclismice.

Scopul:

1. Pentru a-I *întări* pe noii convertiți în adevărul elementar al Evangheliei
2. Pentru a-I *motiva* să continue să trăiască într-un chip sfânt
3. Pentru a-I *mângâia* în ceea ce privește revenirea lui Hristos

O inscripție păgână găsită în Tesalonic sună astfel:

"După moarte nu mai este înviere,
În mormânt nu ne mai putem vedea."

Rezumat:

- Atitudinea** creștină cu privire la venirea lui Hristos, cap.1 (pentru a sluji...pentru a aștepta...vers.9,10)
- Răsplata** creștinului la venirea lui Hristos, cap.2
- Viața** creștinului și revenirea lui Hristos, 3:1-4:12
- Moartea** creștinului și revenirea lui Hristos, 4:13-18
- Acțiunile** creștinului, având în vedere venirea lui Hristos, cap.5 (Observați că există 22 de porunci specifice pentru creștini, care încep la vers.11.)

Pentru această carte sugerăm două schițe. Fiecare din ele accentuează aspecte diferite.

I. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE ÎNSUFLEȚITOARE, cap.1

1. Introducere, vers.1-4
2. Evanghelia propovăduită cu putere și primită în mijlocul multor necazuri, vers.5-7
3. Rezultatele primirii evangheliei: întoarcerea de la idoli; așteptarea venirii lui Hristos, vers.8-10

II. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE LUCRĂTOARE, cap.2

1. Motivația și metoda unui martor pentru Hristos, vers.1-6
2. Latura maternă a slubei apostolului (mângâierea), vers.7-9
3. Latura paternă a slujbei apostolului (îndemnul), vers.10-13
4. Latura fraternă a slujbei apostolului (provocarea), vers.14-16
5. Răsplata unui martor credincios al lui Hristos, vers.17-20

III. Venirea lui Hristos este o nădejde CARE CURĂȚEȘTE, 3:1-4:12 (Sfințirea)

1. Timotei aduce vești bune din Tesalonic, vers.1-8
2. Pavel îi îndeamnă pe tesaloniceni să continue să crească în credință, vers.9-13
3. Cum trebuie să umble credincioșii, 4:1-12

IV. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE MÂNGÂIETOARE, 4:13-18

(Ce înseamnă moartea pentru creștini; ce înseamnă răpirea pentru Biserică)

**V. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE CARE TREZEȘTE DIN AMORȚEALĂ, cap.5
Conduce la acțiune**

(Credincioșii morți sunt adormiți în Hristos; credincioșii în viață sunt treji pentru Isus)

1. Chemarea de a fi treji și vigilenți, în așteptarea venirii lui Hristos, vers.1-10
2. Porunci pentru creștini, vers.11-28

Comentariu:

I. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE ÎNSUFLEȚITOARE, cap.1

1. Introducere, vers.1-4

Vers.1 Sila și Timotei se întorseseră recent din Tesalonic cu vești bune și cu întrebări adresate de credincioșii lui Pavel. Salutul lui Pavel este cel pe care apostolul îl adresează în mod obișnuit unei biserici sănătoase spiritual.

“Har și pace” – “Har” (*charis*) este forma grecească de salut.

“Pace” (*shalom*) este salutul evreiesc.

Înainte de a experimenta pacea lui Dumnezeu trebuie să cunoaștem harul Lui. Harul este dragostea în acțiune.

v.2 – Aceeași idee cu cea din Filipeni (1:3), dar exprimată în alte cuvinte.

v.3 – Pavel asociază mereu aceste trei haruri creștine – credința, dragostea și nădejdea (vezi 1Corinteni 13).

Credința ar părea că este opusă faptelor;
Credința produce fapte.
Dragostea ar părea că este opusă osteneții;
Dragostea produce osteneală.
Nădejdea ar părea că este opusă răbdării;
Nădejdea produce răbdare.

v.4 “Alegerea” – nimeni care nu a alergat nu a fost ales. Alegerea este latura mântuirii care ține de Dumnezeu. Partea noastră este încă “oricine vrea să vină”. Dumnezeu are o ofertă sinceră și legitimă de mântuire. „Voi toți cei însetați...” (Isaia 55:1).

2. Evanghelia propovăduită cu putere și primită în mijlocul multor necazuri, vers.5-7

v.5 Pavel afirmă că Evanghelia nu a fost propovăduită doar cu cuvântul, dar și cu putere și cu Duhul Sfânt. Domnul nostru a confirmat această metodă în Ioan 16:7-11. Fără lucrarea Duhului Sfânt, Evanghelia este doar o înșiruire de cuvinte.

v.6 Pavel putea să se dea pe sine, pe Timotei și pe Sila ca exemple de urmat. Apostolul pune laolaltă două experiențe pe care lumea nu le poate asocia – *necazul* și *bucuria*.

v.7 Și tesalonicenii erau exemple pentru toată Macedonia, motiv pentru care Pavel îi laudă față de corinteni.

3. Roadele Evangheliei, vers. 8-10

v.8 Exemplul tesalonicenilor s-a răspândit în tot sudul Greciei.

v.9 (1) *cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu* este “lucrarea credinței”. Pavel nu a predicat împotriva idolatriei, ci L-a prezentat pe Hristos. Când tesalonicenii s-au întors la Hristos, s-au întors de la idoli. Întoarcerea de la idoli a însemnat pocăință. Nu te poți întoarce la Hristos fără să te întorci de la ceva.

(2) *ca să slujiți Dumnezeului celui viu și adevărat* este “osteneala dragostei”. Relația dintre Tatăl ceresc și credinciosul care este fiul lui Dumnezeu este o relație de dragoste. *Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi* 1 Ioan 4:19).

v.10 (3) *și să așteptați din ceruri pe Fiul Său* este răbdarea nădejdiei. Ea se bazează pe învierea lui Isus și ne eliberează de “mânia viitoare”, care este necazul cel mare. Răbdarea (în rom. “tăria”) dragostei este așteptarea lui Hristos și nu a mâniei lui Dumnezeu.

II. Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE LUCRĂTOARE, v.1-6

1. Motivația și metoda unui martor pentru Hristos, v.1-6

v.1 “Zadarnică” înseamnă fără rezultate. Pavel era sare în Tesalonic – sarea irită; el era și lumină în acel oraș.

Pavel se afla în Tesalonic de aproximativ trei săptămâni (vezi Faptele Apostolilor 17:1-3). Acest fapt, rezumat sub forma unui titlu de ziar, ar suna astfel: “Ce poate realiza un creștin în trei săptămâni” sau “Pavel întoarce lumea cu susul în jos”.

v.2 Comentariul la acest verset se găsește în F.A. 17:5-10. “Evanghelia lui Dumnezeu” – observați cum folosește Pavel cuvântul Evanghelie (v.4,8,9).

“Lupte” (cuvântul grec original *agoni*) înseamnă conflict.

v.3 (1) “Rătăcire” înseamnă *confuzie* – conținutul îndemnului său nu era denaturat.

(2) “Necurăție” este senzualitate; intenția lui nu era motivată de lăcomie.

(3) “Viclenie” – metoda lui nu era greșită.

Pavel nu cobora standardele pentru a corespunde prejudiciilor și pasiunilor naturii sale vechi.

(4) “Vrednici” înseamnă *dovediți* – el fusese testat, nu era un novice. Pavel nu își propunea să placă oamenilor, el nu căuta să fie popular.

v.5 Pavel nu lingusea persoanele sus-puse, nu flata pe nimeni și nu-I trata pe bogați ca fiind mai presus de ceilalți oameni.

“Haina lăcomiei” este o haină cu multe culori. Ea ar putea fi banii, cinstea, faima sau poziția.

v.6 Pavel nu a alergat niciodată după o poziție înaltă sau după cinste. Predicatorii pot fi uneori cumpărați cu titluri onorifice.

2. Latura maternă a slujbei apostolului (mângâierea), v.7-9

v.7 “Doică” - este o mamă care îngrijește de copiii ei

v.8 “Scumpi” înseamnă iubiți – Pavel nutrește o dragoste autentică pentru credincioșii tesaloniceni. El era gata să moară pentru ei.

v.9 “Cum lucram zi și noapte” – apostolul nu era o doică plătită la oră. El nu aparținea unui sindicat al mamelor.

3. **Latura paternă a slujbei apostolului** (îndemnul), v.10-13

v.10 (1) “Sfântă” – lucrarea este lăsată cu grijă în mâna Domnului.

(2) “Dreaptă” – lucrarea este lăsată cu atenție în grija oamenilor

(3) “Fără prihană” – nici o vină nu I se poate aduce apostolului și tovarășilor săi. O viață sfântă nu poate trece neobservată.

v.11 (1) “Vă sfătuim” (cuvântul original grecesc este *parakaleo*): îi ajuta, stăruia, încerca să-I convingă (același cuvânt este folosit pentru Duhul Sfânt).

(2) “Vă mângâiam”. Mângâiat înseamnă convins.

(3) “Vă adeveream” are o notă de severitate, de disciplină; este un cuvânt robust, categoric, masculin.

“Tată” – indică latura paternă a slujbei apostolului.

v.12 “să vă purtați într-un chip vrednic” (vezi Efeseni 4:1).

“Împărăția” – se referă la împărăția de o mie de ani.

“Slava” se referă la împărăția veșnică.

v.13 Cuvântul lui Dumnezeu este supranatural în două aspecte:

(1) felul în care este predicat – predicatorul;

(2) felul în care este primit – ascultători.

4. **Latura fraternă a slujirii apostolului** (*provocarea*), v.14-16

v.14 Bisericele din Iudeea sufereau în același fel. Suferința este liantul care îi leagă pe credincioși. Astăzi, Biserica suferă de lipsă de coeziune. Mulți se roagă pentru trezire, dar aceasta s-ar putea să fie precedată de o perioadă de încercări.

v.15 Pavel îi consideră pe conașionalii lui răspunzători de moartea lui Isus. Nu este exclus ca și Pavel să fi fost prezent la evenimentele care au dus la răstignire. Situația s-a schimbat atunci când Pavel s-a convertit.

v.16 Dumnezeu îngăduie răului să lucreze până la capăt. Cupa nelegiurii trebuie să se umple.

5 **Răsplata unui martor pentru Hristos**, v.17-20

v.17 Pavel dorea cu ardoare să îi revadă pe tesaloniceni.

v.18 Apostolul avea discernământ spiritual pentru a înțelege că Satana era acela care îl împiedica să ajungă la ei. “Satana” înseamnă *adversar*.

v.19 “Cununa noastră de slavă” este cununa învingătorului pe care o primesc aceia care sunt o mărturie pentru Hristos și îi câștigă pe alții pentru El. La venirea lui Hristos, însăși prezența acelor care au fost câștigați de către un martor al lui Hristos va reprezenta cununa de slavă pentru acesta.

v.20 Bucuria lui Pavel pe pământ (și în viața veșnică) este grupul de credincioși pe care el l-a câștigat pentru Hristos.

III. **Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE CARE CURĂȚEȘTE**, v.3:1-4:12

1. Timotei aduce **vești bune** despre credincioșii tesaloniceni, v.1-8

v.1,2 Pavel fusese nevoit să părăsească orașul atât de repede încât multe învățături pe care voise să le dezvolte rămăseseră neterminate. Așa că apostolul dorea să se întoarcă pentru a-I revedea pe credincioși dar și pentru că își făcea probleme în legătură cu viitorul lor. El dorește să-I mângâie și demonstrează “osteneala dragostei”. Dragostea nu este afecțiune, ea dorește binele celuilalt.

v.3 Pavel dorește ca tesalonicenii să rămână în picioare când trec prin necazuri. Credincioșii nu pot scăpa de necazuri. De fapt, am fost preveniți de Însuși Domnul Isus că vom avea necazuri (Ioan 16:33, 2 Timotei 3:12, 1 Petru 4:12-19).

v.4 “Necazuri” sunt *dureri*, mâhniri.

Întrucât epistola este escatologică în conținut, v.4 poate fi dat drept exemplu de profeție împlinită. Pavel profețește că tesalonicenii vor avea multe necazuri. Așa a și fost. Scopul necazurilor este acela de a lucra sfințirea în viața credinciosului.

v.5 Necazurile mai au un rol: acela de a testa autenticitatea credinței. Pavel recunoaște că nu toate mărturisirile de credință sunt adevărate. Necazurile îl descoperă pe credinciosul adevărat și îi dau prilejul de a se bucura.

v.6 Timotei aduce vești bune de la tesaloniceni.

v.7 Pavel trece și el prin necazuri, dar veștile bune aduse de Timotei îl mângâie.

v.8 “Trăim” înseamnă că noi, credincioșii, *ne bucurăm de viață*. “Fiindcă” este aici sinonim cu “în timp ce”, astfel că versetul poate fi tradus astfel: “Acum, da, ne bucurăm, în timp ce voi stați tari în Domnul.”

2. Pavel îi îndeamnă să continue crească în toate privințele, vers. 9-13

v.9 “Bucurie” apare de două ori în acest verset. “Necazuri” apar de trei ori în cap. 2. Ele cresc capacitatea inimii de a se bucura.

v.10 “Lipsește” – Slujba lui Pavel în Tesalonic fusese întreruptă brusc. El dorește să își încheie lucrarea printre ei.

“Credința” este aici sinonimă cu doctrina.

v.11 Pavel se roagă pentru ca să se poată reîntoarce în Tesalonic.

v.12 “Dragoste” este cuvântul grecesc *agape*. Ea este văzută numai ca fiind în acțiune în această epistolă – “osteneala dragostei”. Dragostea nu este afecțiune, ea caută binele celui alt.

v.13 Dragostea nu este un scop în sine. Sfințenia este rezultatul final în viața unui credincios, dar nu va fi atins până la reîntoarcerea lui Hristos : “la venirea Domnului nostru Isus Hristos împreună cu toți sfinții Săi”.

“Fără prihană” (vezi 2:10) înseamnă că nu ni se poate aduce nici o vină. Pe un panou din fața unei biserici se putea citi întrebarea: “Dacă ai fi judecat în tribunal pentru faptul că ești creștin, ar exista destule dovezi care să te incrimineze?” Credinciosul va apărea cândva înaintea scaunului de judecată (grecește *bema*) al lui Hristos, care îi va judeca lucrările pentru a îl răsplăti. Domnul îi judecă și caracterul pentru a vedea dacă există ceva ce poate fi îndreptat (1 Ioan 2:28).

3. Cum trebuie să umble credincioșii, 4:1-12

v.1,2 Cele 10 porunci nu sunt determinate în mântuirea păcătosului. Ele nu sunt un standard pentru comportamentul creștinului. Credinciosul se află pe o treaptă mai înaltă. Există și porunci pentru credincioși (vezi cele 22 de porunci din cap.5). Dacă oamenii nu au putut ține cele 10 porunci (Faptele Apostolilor 15:10), cum ar putea ține porunci mai grele decât acestea? Numai cu ajutorul unei puteri din afară (Duhul Sfânt, v.8). Vezi și Romani 8:3,4; Galateni 5:22,23.

“Cum să vă purtați” (engl. *Cum să umblați*) – comportamentul creștinului este extrem de important. Pavel menționează acest lucru și în v.12. Umblarea este o paranteză în jurul acestei secțiuni.

Credinciosul nu poate face ce-I place, ci trebuie să facă ce-I place lui Hristos.

v.3 Castitatea este subiectul din v.3-8. Imoralitatea este condamnată. Un copil al Domnului nu poate trăi în imoralitate.

v.4-6 Un copil al Domnului nu poate fi sfințit atâta timp cât relația sa cu sexul opus este imorală sau nepotrivită.

v.7 Un copil al Domnului nu poate continua să trăiască în păcat (fiul risipitor poate să intre în cocina de porci, dar nu poate *trăi* în ea).

v.8 Copilul Domnului este locuit de Duhul Sfânt (Romani 5:5;8:9; Galateni 5:5; Efeseni 2:22).

v.9 Caritatea este subiectul versetelor 9 și 10. Credinciosul trebuie să aibă dragoste pentru frații săi; ea vine de sus (Galateni 5:22).

v.10 Aceasta este zona de creștere și dezvoltare.

v.11 Calmul este subiectul versetului. “Să căutați să trăiți liniștiți” –Duhul lui Dumnezeu este acela care conduce școala în care se studiază acest subiect (omul învață cum să vorbească). O altă traducere este *Ai ambiția să fii liniștit*. “Să vă vedeți de treburile” este o altă virtute creștină.

“Lucrați cu mâinile voastre” este una dintre poruncile adresate creștinilor.

v.12 “Să vă purtați cuviincios” pentru a câștiga respectul și încrederea oamenilor; vezi și v.1, unde purtarea noastră trebuie să placă Domnului.

IV Venirea lui Hristos este o NĂDEJDE MÂNGĂIETOARE, v.4:13-18

(Ce reprezintă moartea pentru creștin;

Ce reprezintă răpirea pentru Biserică)

Această secțiune a fost considerată drept una dintre cele mai importante pasaje profetice din Biblie. Accentul nu cade pe răpire, deși textul vorbește despre ea. Întrebarea la care răspunde Pavel se referă la credincioșii care mor înainte de răpire. Pavel îi învățase pe credincioșii tesaloniceni despre venirea iminentă a lui Hristos pentru a-i lua pe ai Săi cu Sine. După plecarea apostolului, câțiva dintre credincioși au murit. Oare au pierdut ei răpirea? Pavel nu se ocupase de acest aspect în timpul cât fusese cu ei. Răspunsul la această întrebare este tema acestui capitol.

v.13 “Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință” este modul politicos al lui Pavel de a trata ignoranța credincioșilor. El voia, de fapt, să spună că sunt necunoscători, dar nu o spune direct.

“Cei ce au adormit” înseamnă *cei care dorm*.

“A dormi” (în greacă *koimaomai*) înseamnă a dormi întins. Acest cuvânt este folosit pentru a desemna și somnul natural (vezi Luca 22:45; Faptele Apostolilor 12:6). Același cuvânt este folosit pentru a desemna moartea fiziologică, niciodată cea spirituală. Însăși natura cuvântului împiedică folosirea lui în legătură cu sufletul.

Moartea trupească a credinciosului se numește somn pentru că:

(1) Un trup care doarme și unul mort sunt asemănătoare. Persoana adormită nu încetează să existe – aluzia este că nici o persoană moartă nu încetează să existe. Somnul este temporar, moartea de asemenea. Somnul se sfârșește în trezire, moartea în înviere.

(2) Cuvântul original grecesc este *keimai*, care înseamnă “a sta întins”. Numai trupul poate sta întins, sufletul nu. De aceea, atunci când se vorbește de înviere, referirea este întotdeauna la trup. Termenul original grecesc pentru “înviere” este *anastasis* care înseamnă “a se ridica”. Sufletul nu poate nici să stea întins, nici să se ridice!

(3) Dumnezeu l-a creat pe om (trupul lui) din țărână și l-a dat suflare de viață (suflet și duh); și omul a devenit suflet viu (vezi Geneza 2:7). Când omul a păcătuit, Dumnezeu a pronunțat această sentință:

“În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.” Geneza 3:19

Trupul se reîntoarce în țărână, dar duhul se întoarce la Dumnezeu, Cel care l-a dat.

“Până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat.” Eccleziastul 12:7

Pentru creștin, moartea înseamnă a fi absent în trup și a fi acasă cu Domnul. Trupul este doar un cort fragil care este dat la o parte pentru o vreme (vezi 1 Corinteni 15:51-54; 2 Corinteni 5:1-9; Filipeni 1:23; 1 Tesaloniceni 5:23).

(4) Primii creștini numeau locul de îngropăciune cimitir, cuvânt derivat din grecescul *koimeterion*, care înseamnă *casă de odihnă pentru străini; loc de dormit*. Termenul modern este hotel sau motel. Nimeni nu plânge când cineva drag își petrece vacanța la Hotelul Intercontinental! “Ca ceilalți, care n-au nădejde”, sau *ca restul oamenilor care n-au nădejde*. Filozofia păgână cu privire la moarte era întunecată și incapabilă să ofere speranță. Teocrit, un poet grec din sec.III, scrie: “Numai cei vii mai pot spera, cei morți sunt fără nădejde.” Un contemporan al său, Moschus, vorbind despre plante care mor în grădină: “Vai...acestea vor răsări din nou anul viitor, dar noi, când murim, vom fi surzi la toate sunetele din inima pământului și vom dormi un somn lung, fără sfârșit, din care nu ne vom mai trezi.”

v.14 “Isus a murit”, nu *doarme*. Isus a murit în locul nostru pentru a ne răscumpăra din păcatul nostru. El a strigat: “Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Moartea este separare.

În Scriptură, moartea are trei înțelesuri:

(1) **Moarte fizică**, adică separarea fizicului de spiritual. Adam a murit fizic la 930 de ani după cădere.

(2) **Moarte spirituală** – Adam a murit spiritual în momentul în care s-a răzvrătit împotriva Domnului. Atunci s-a separat de Dumnezeu și a rămas în lume fără nădejde și fără Dumnezeu.

Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. (Ioan 5:24)

Isus i-a zis: „Eu Sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. (Ioan 11:25)

Și umblarea după lucrurile firii pământești, este moarte, pe când umblarea după lucrurile Duhului este viață și pace. (Romani 8:6)

Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre. (Efeseni 2:1)

(3) **Moarte veșnică** – separare de Dumnezeu. Aceasta este moartea a doua (Apoc.20:14).

“Au adormit în El” – au murit fizic.

v.15 “prin Cuvântul Domnului” – Pavel a primit revelația direct de la Dumnezeu.

v.16 “Cu un strigăt” – Domnul va rosti o poruncă.

“Glasul” – este precum acela al unui arhanghel în calitate. Aceste calități ale glasului Fiului lui Dumnezeu vorbesc de autoritatea și măreția Sa.

“Trâmbița lui Dumnezeu” nu se referă la tradiția populară ridicolă cum că arhanghelul Gabriel sună din trâmbiță. Ci vocea Domnului este ca sunetul unei trâmbițe:

“În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe” (Apocalipsa 1:10).

Acesta nu este un trio, ci vocea solo a Fiului lui Dumnezeu. La fel a sunat și când a înviat morții – le-a vorbit direct. Nu a avut nevoie de un arhanghel sau de o trompetă.

v.17 Cei care vor fi în viață nu o vor lua-o înaintea morților, ci morții în Hristos vor fi primii.

“Răpiți” (gr. *harpazo*) înseamnă *înșfăcați, ridicați în grabă, ridicați și transportați*. Scripturile vorbesc în mod clar de răpirea credincioșilor.

v.18 Răpirea este o mângâiere pentru copiii Domnului. Necazul cel mare va fi perioada cea mai groaznică din istoria omenirii, dar credincioșii nu vor trece prin el.

V. Venirea lui Hristos este o nădejde CARE TREZEȘTE DIN AMORȚEALĂ, cap.5

Impune acțiune.

(Credincioșii morți sunt adormiți în Isus;

Credincioșii în viață sunt treji pentru Isus.)

1. Chemați să fim treji și alerți în vederea venirii lui Hristos, vers.1-10

v.1 “Vremuri și soroace” – ele nu sunt proprietatea Bisericii. Ea așteaptă o Persoană, nu este nevoie să urmărească vremurile și soroacele.

v.2 “Ziua Domnului” este o perioadă de timp care începe cu necazul cel mare și durează până la sfârșitul împărăției de 1000 ani. Se referă la națiunea Israel (Isaia 2:11,12; Ioel 2:1,2).

v.3 Lumea va crede că intră în împărăția de 1000 de ani, dar va intra de fapt în necazul cel mare. Aceasta va fi pacea falsă promisă de Anticrist.

v.4 Domnul nu va veni pentru Biserică precum un hoț noaptea.

v.5 Biserica este alcătuită din copii ai luminii (Filipeni 2:15).

v.6,7 Chemarea adresată copiilor luminii de a fi treji.

v.8 Chemare la îndeplinirea datoriei.

v.9 “Mânia” se referă la necazul cel mare, “ziua cea mare a mâniei” (Apoc.6:17). Credincioșilor li se promite eliberarea prin Domnul Isus Hristos.

2. Porunci pentru creștini, 5:11-28

(Sunt 22)

v.11 Încurajați-vă unii pe alții.

(1) “Mângâiați-vă”

(2) “Întăriți-vă”

v.12 (3) Aveți îngăduință față de cei care predică din Cuvânt. Dacă nu poți să-l susții pe pastor, părăsește biserica.

v.13 (4) “Prețuiți” (respectați) pe cel ce vă învață din Scriptură.

(5) “Trăiți în pace” – între credincioși trebuie să fie pace.

v.14 (6) “Muștrați pe cei ce trăiesc în neorânduială” (aceia care nu se supun).

(7) “Îmbărbătați pe cei deznădăjduiți” – ajutați-I să se ridice.

(8) “Sprijiniți pe cei slabi” – ei nu pot ține pasul.

(9) “Fiți răbdători cu toți” – nu vă pierdeți răbdarea.

v.15 (10) Nu vă certați unii cu alții.

(11) Urmăriți binele.

v.16 (12) “Bucurați-vă întotdeauna” (cuvântul *fericit* nu apare în Noul Testament).

v.17 (13) “Rugați-vă neîncetat” – aceasta este mai mult decât o atitudine.

v.18 (14) Fiți mulțumitori în orice situație.

v.19 (15) Duhul Sfânt este asemănat cu focul. A stinge Duhul Sfânt înseamnă a refuza să faci voia Domnului, a refuza să-L lași pe Duhul Sfânt să lucreze cum dorește El.

v.20 (16) Nu disprețuiți studiile biblice. Nu fiți indiferenți față de Cuvântul Domnului.

v.21 (17) Nu fiți creduli, înșelați prin lingusire (2Ioan 7,10,11).

(18) Păstrați numai ce este bun și autentic.

v.22 (19) Aveți grijă cum vă petreceți timpul liber.

v.23 Omul este o ființă trinitară – trup, suflet (minte) și duh.

v.24 Te poți baza pe Dumnezeu.

v.25 (20) Rugați-vă pentru cei care se ostenesc să împartă Evanghelia.

v.26 (21) O strângere de mână este de ajuns.

v.27 (22) Această epistolă trebuie citită în biserică.

v.28 Pavel este concis.

Această secțiune este practică. Să avem grijă cum umblăm, așteptând venirea Domnului.